

13 Iunie

**Înălțarea Domnului și Dumnezeului și
Mântuitorului nostru Isus Hristos**

**Sfântul martir Achilina. Preacuviosul părinte
Trifilie, episcopul Leucosiei din Cipru**

UTRENIA

Preotul: Binecuvântat este Dumnezeul nostru, întotdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Poporul: Sfinte Dumnezeule... Mărire Tatălui...
Preasfântă Treime... Doamne, îndură-te spre noi... Mărire Tatălui... Tatăl nostru...

Preotul: Că a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin. Întru numele Domnului binecuvântează Părinte.

Preotul: Mărire sfintei, celei de o ființă, și de viață făcătoarei, și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Apoi:

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Psalmul 3

Doamne, cât s-au înmulțit, cei ce mă necăjesc, mulți împotriva mea se ridică!

Mulți zic sufletului meu:

nu este lui mântuire, întru Dumnezeul lui.

Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu ești, gloria mea, și Cel ce înalți capul meu.

Cu glasul meu către Domnul am strigat, și din muntele Lui cel sfânt m-a auzit.

Culcatu-m-am și am adormit;

deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Nu mă voi teme de miile mulțimii, de cei ce din toate părțile mă împresoară.

Scoală, Doamne,

mântuiește-mă, Dumnezeul meu.

Că Tu ai bătut pe toți cei ce zadarnic mă
dușmănesc;
dinții celor păcătoși i-ai zdrobit.

A Domnului este mântuirea;
și peste poporul Tău vină binecuvântarea Ta.

Și iarăși: Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Psalmul 37

Doamne, cu mânia Ta să nu mă mustri,
nici cu urgia Ta să mă cerți,

Că săgețile Tale m-au lovit,
și ai apăsât peste mine mâna Ta.

Nu este vindecare în trupul meu, din cauza mâniei
Tale;
nu este pace întru oasele mele, din cauza păcatelor
mele.

Că fărădelegile mele au covârșit capul meu,
ca o sarcină grea s-au îngreunat asupra mea.

Rănile mele miros urât și-s pline de puroi,
din cauza nebuniei mele.

Chinuit sunt, și m-am gârbovit de tot;
ziua întregă, mâhnindu-mă umblam.

Că șalele mele s-au umplut de putreziciune,
și nu este sănătate în trupul meu.

Batjocorit am fost și m-am umilit foarte;
răcnit-am, de suspinarea inimii mele.

Doamne, înaintea Ta e toată dorința mea,
și suspinul meu dinaintea Ta nu s-a ascuns.

Inima mea s-a tulburat, părăsindu-mă tăria mea
și lumina ochilor mei, nici aceasta, nu este cu
mine.

Prietenii mei și vecinii mei spre mine s-au
apropiat și s-au oprit;
și cei mai de aproape ai mei, departe au stat.

Și se sileau, cei ce căutau sufletul meu,
și, cei ce căutau cele rele mie, grăiau deșertăciuni,
și vicleșuguri ziua întreagă puneau la cale.

Iar eu, ca un surd, nu auzeam:
și ca un mut, ce nu-și deschide gura sa.

Și m-am făcut ca un om, ce nu aude,
și în gura sa nu are cuvinte de răspuns.

Că, întru Tine, Doamne, am nădărdit;
Tu mă vei auzi, Doamne Dumnezeul meu.

Că am zis: Nu cumva să se bucure de mine
dușmanii mei;
și când s-au clătinat picioarele mele, asupra mea
cu îngâmfare au grăit.

Că eu la lovituri mă aștept,
și durerea mea înaintea mea este pururea.
Că fărădelegea mea o voi mărturisi,
și nemângâiat sunt pentru păcatul meu.
Iar dușmanii mei trăiesc și s-au întărit mai mult
decât mine
și s-au înmulțit cei ce mă urăsc pe nedrept.
Cei ce-mi răsplătesc rele, în locul celor bune, de
rău mă vorbeau,
pentru că eu căutam bunătatea.

Nu mă părăsi, Doamne Dumnezeul meu,
nu Te depărta de mine.

Ia aminte spre ajutorul meu,
Doamne al mântuirii mele.

Și iarăși: Nu mă părăsi, Doamne, Dumnezeul
meu, nu Te depărta de mine.

Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii
mele.

Psalmul 62

Dumnezeule, Dumnezeul meu,
pe Tine Te caut dis-de-dimineată.

Însetat-a de Tine sufletul meu, precum și trupul
meu,

în pământ pustiu, și neumbat, și fără apă.

De aceea, în locașul Tău cel sfânt m-am arătat Ție,
ca să văd puterea Ta și gloria Ta.

Că mai bună e mila Ta, decât bucuriile vieții;
buzele mele Te vor lăuda.

Pentru aceea, bine Te voi cuvânta în viața mea,
și întru numele Tău voi înălța mâinile mele.

Întocmai ca de măduvă și de grăsime, sătura-se-va
sufletul meu

și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea.

Adusu-mi-am aminte de Tine în așternutul meu,

în revărsatul zorilor m-am gândit la Tine.

Că ai fost ajutorul meu;
sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.

Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Iar ei în zadar au căutat sufletul meu,
cufunda-se-vor în cele mai de jos ale pământului;

Da-se-vor în mâinile sabiei,
pradă vor fi șacalilor.

Iar regele se va veseli de Dumnezeu;
lăudat va fi tot cel ce jură întru Dânsul,
că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Și iarăși: În revărsatul zorilor m-am gândit la
Tine,
că ai fost ajutorul meu,
și sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.
Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Psalmul 87

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea,

Că de rele s-a umplut sufletul meu,
și viața mea de iad s-a apropiat.

Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă;
făcutu-m-am ca un om neajutorat,
între morți voi fi liber.

Asemenea unor răniți ce dorm în mormânt,
de care nu Ți-ai mai adus aminte,
și care din mâna Ta au fost lepădați.

Așezatu-m-au în groapa cea mai dedesubt,
întru întuneric, și în umbra morții.

Asupra mea s-a coborât mânia Ta,
și toate valurile Tale le-ai revărsat peste mine.

Depărtat-ai de la mine pe cunoscuții mei;
pusu-m-au lor urâciune.

Închis sunt, și nu pot ieși;
ochii mei au slăbit de sărăcie.

Strigat-am către Tine, Doamne, ziua întreagă,
întins-am către Tine mâinile mele.

Oare pentru cei morți vei face minuni?
Sau doctorii vor scula din morți, și Te vor
mărturisi pe Tine?

Oare va povesti cineva în mormânt mila Ta,
și adevărul Tău, în locul de pierzare?

Oare cunoaște-se-vor întru întuneric minunile
Tale,
și dreptatea Ta, în pământ dat uitării?

Iar eu, către Tine, Doamne, am strigat,
și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina.

Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu,
întorci fața Ta de către mine?

Amărât sunt eu și întru necazuri, din tinerețele
mele;
iar, când m-am ridicat, fui umilit și fără nădejde.

Peste mine au venit urgiile Tale,
înfricoșările Tale m-au tulburat.

Înconjuratu-m-au asemenea apei,
toată ziua m-au împresurat deodată.

Depărtat-ai de la mine prieten și vecin,
și pe cunoscuții mei, pentru ticăloșie.

Și iarăși: Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea.

Psalmul 102

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul
și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al
Lui!

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul,
și nu uita toate binefacerile Lui.

Pe Cel ce iartă toate fărădelegile tale,
pe Cel ce vindecă toate bolile tale.

Pe Cel ce răscumpără din stricăciune viața ta,
pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări.

Pe Cel ce umple de bunătăți pofta ta;
înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețele tale.

Cel ce face milostenie, Domnul,
și judecată dreaptă, tuturor celor ce li se face
strâmbătate.

Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise,
fiilor lui Izrael, hotărârile Sale.

Îndurător și milostiv e Domnul, îndelung răbdător
și mult milostiv;
nu până în sfârșit se va mânia, nici până în veac va
ține mânie.

Nu după fărădelegile noastre a făcut nouă,
nici după păcatele noastre ne-a răsplătit nouă.

Că, după cât e cerul de înalt de la pământ,

a sporit Domnul mila Sa, peste cei ce se tem de
Dânsul.

Pe cât e de departe răsăritul de la apus,
a depărtat de la noi fărădelegile noastre.

Precum miluiește un tată pe fii;
așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul,
Că El a cunoscut făptura noastră,
adusu-și-a aminte, că țărână suntem.

Omul, ca iarba zilele lui,
ca floarea câmpului, așa va înflori;

Că vânt trece peste dânsa, și nu va mai fi,
și nu se va cunoaște nici locul ei.

Iar mila Domnului din veac și până în veac,
spre cei ce se tem de Dânsul,

Și dreptatea Lui spre fiii fiilor, cei ce păzesc
legătura Lui,

și-și aduc aminte, ca să împlinească poruncile Lui.

Domnul în cer și-a gătit scaunul
și împărăția Lui toate le stăpânește.

Binecuvântați pe Domnul toți îngerii Lui, cei tari
în virtute,

care împliniți cuvântul Lui,
ascultând de glasul poruncilor Lui.

Binecuvântați pe Domnul, toate puterile Lui,
slujitorii Lui, care faceți voia Lui.

Binecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui,
în tot locul stăpânirii Lui;

binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.

Și iarăși: În tot locul stăpânirii Lui,
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea,
ascultă cererea mea, într-o adevărul Tău,
auzi-mă, într-o dreptatea Ta.

Și să nu intri la judecată cu robul Tău,
căci drept, înaintea Ta, nu se va găsi nimeni dintre
cei vii.

Că a prigonit dușmanul sufletul meu,
smerit-a până la pământ viața mea.

Așezatu-m-a întru întuneric, ca pe morții veacului,
și s-a mâhnit întru mine spiritul meu,
întru mine s-a tulburat inima mea.

Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult,
gânditu-m-am la toate lucrurile Tale,
la faptele mâinilor Tale am cugetat.

Întins-am spre Tine mâinile mele,
sufletul meu, spre Tine, ca un pământ fără de apă.

Degradă auzi-mă, Doamne,
că a slăbit spiritul meu.

Să nu întorci fața Ta de către mine,
ca să nu mă aseamăn celor ce se coboară în
groapă.

Fă-mă să aud dis-de-dimineată mila Ta,
că întru Tine am nădăjduit.

Arată-mi mie, Doamne, calea, pe care voi merge,
că la Tine am ridicat sufletul meu.

Scoate-mă de la dușmanii mei, Doamne,
că la Tine am găsit scăpare.

Învață-mă, să fac voia Ta,
că Tu ești Dumnezeuul meu.

Spiritul Tău Cel bun mă va povățui la pământ
drept,

pentru numele Tău, Doamne, îmi vei da viață.

Întru dreptatea Ta scoate-vei din necaz, sufletul
meu,

și întru mila Ta vei zdrobi pe dușmanii mei.

Și vei pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu,

căci robul Tău sunt eu.

Și iarăși: Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta, și să nu intri la judecată cu robul Tău. (*De 3 ori.*)

Apoi: Spiritul Tău cel bun mă va povățui la pământ drept.

Mărire.... Și acum....

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Rugăciunile Utreniei

Rugăciunea I

Mulțumim Ție, Doamne Dumnezeul nostru, celui ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ai dat în gura noastră cuvânt de laudă, ca să ne închinăm, și să chemăm numele tău cel sfânt; și să ne rugăm îndurărilor tale, celor ce pururea le ai pentru viața noastră. Și acum trimite ajutorul tău peste cei ce stau înaintea feței măririi tale celei sfinte, și așteaptă de la tine bogată milă; și le dă lor, ca slujind ție totdeauna cu frică și cu dragoste,

să laude bunătatea ta cea negrăită. — Că ție se cuvine toată mărirea, cinstea, și închinăciunea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea II

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeu nostru, pentru că luminează sunt poruncile tale pe pământ. Înțelepțește-ne, să facem întru frica ta dreptate și sfințenie; că pe tine te mărim, cel cu adevărat Dumnezeu nostru; pleacă urechea ta, și ne auzi pe noi; și pomenește, Doamne, pe cei ce împreună cu noi sunt de față, și se roagă, pe toți pe nume, și-i mântuiește cu puterea ta; binecuvântează poporul tău și sfințește moștenirea ta; pace dăruiește lumii tale, bisericilor tale, preoților, și tot poporului tău. — Că bine s-a cuvântat, și s-a preamărit preacinstitul, și de mare-cuviință numele tău, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea III

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeule, pentru că luminează sunt poruncile tale; învață-ne pe noi, Dumnezeule, dreptatea ta, poruncile tale, și îndreptările tale; luminează ochii minții noastre, ca să nu adormim vreodată în

păcate spre moarte; risipește toată negura de pe inimile noastre; dăruiește-ne nouă soarele dreptății, și nevătămată păzește viața noastră, cu pecetea sfântului tău Spirit; îndreptează pașii noștri în calea păcii; dă-ne, să vedem zorile zilei și ziua întru bucurie, ca să-ți înălțăm rugăciunile de dimineața. — Că a ta este stăpânirea, și a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IV

Stăpâne Dumnezeu, cel ce ești sfânt și necuprins, care ai zis să strălucească lumina întru întuneric, cel ce ne-ai odihnit în somnul de noapte, și ne-ai ridicat spre lauda și ruga bunătății tale, fiind împlânzit de singură milostivirea ta: primește-ne pe noi, cei ce și acum ne închinăm ție, și după putință îți mulțumim; și ne dăruiește toate cererile cele spre mântuire; arată-ne pe noi fii ai luminii, și ai zilei, și moștenitori ai bunătăților tale cele veșnice. Pomeneste, Doamne, întru mulțimea îndurărilor tale, și pe tot poporul tău, ce este de față, și se roagă împreună cu noi, și pe toți frații noștri, care sunt pe uscat, pe mare, și în tot locul stăpânirii tale, care așteaptă iubirea ta de oameni; și tuturor le dăruiește mila ta cea mare. — Ca mântuiți fiind cu sufletul și cu trupul, pururea

stăruind cu îndrăzneală, să preamărim numele tău cel minunat și binecuvântat, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea V

Vistierule al bunătăților, izvorule ce pururea izvorăști, Părinte sfinte, făcătorule de minuni, atotputernice și atotstăpâni-torule, toți ne închinăm, și ne rugăm ție, chemând milele tale și îndurările tale, spre ajutorul și paza smereniei noastre. Pomeneste, Doamne, pe robii tăi, și primește rugăciunile cele de dimineața ale noastre ale tuturor, ca o tămâie înaintea ta, și nu socoti nici pe unul din noi netrebnic; ci pe toți ne păzește cu îndurările tale. Pomeneste, Doamne, pe cei ce priveghează și cântă, spre mărirea ta, și a unuia născut Fiului tău și Dumnezeului nostru, și al sfântului tău Spirit. Fii lor ajutor și păzitor; primește rugăciunile lor întru altarul tău cel mai presus de ceruri și înțelegător. — Că tu ești Dumnezeul nostru, și ție mărirea înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VI

Mulțumim ție, Doamne Dumnezeul mântuirilor noastre, că toate le faci spre facerea de bine a vieții noastre, ca totdeauna la tine să ne uităm, la Mântuitorul și Făcătorul de bine al sufletelor noastre; că ne-ai odihnit pe noi în măsura nopții ce a trecut, și ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ne-ai pus la închinarea cinstitului tău nume. Pentru aceasta ne rugăm ție, Doamne: dă-ne har, și putere, ca să ne învrednicim a cânta ție cu înțelegere, și a te ruga neîncetat cu frică și cu cutremur, îngrijindu-ne de a noastră mântuire, cu ajutorul Hristosului tău. Pomenește, Doamne, și pe cei ce strigă către tine noaptea; auzi-i pe dâșii, și-i miluiește; și sfărâmă sub picioarele lor pe dușmanii cei nevăzuți și potrivnici luptători. — Că tu ești împăratul păcii, și Mântuitorul sufletelor noastre, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Rugăciunea VII

Dumnezeule și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, cel ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și împreună ne-ai adunat la ceasul rugăciunii: dă-ne har întru deschiderea gurii noastre, și primește ale noastre mulțumiri cele după putință; și ne învață îndreptările tale; pentru

că a ne ruga, precum se cuvine, nu știm, de nu ne vei povățui tu, Doamne, cu Spiritul tău cel sfânt. Pentru aceasta ne rugăm ție: orice am greșit până în ceasul de acum, cu cuvântul, sau cu lucrul, sau cu gândul, cu voia sau fără de voie, slăbește, lasă, iartă. Că de te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Că la tine este mântuirea. Tu singur ești sfânt, ajutător puternic, păzitor al vieții noastre, și întru tine este cântarea noastră pururea. — Fie stăpânirea împărăției tale pururea binecuvântată și preamărită, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VIII

Doamne Dumnezeul nostru, cel ce ai alungat de la noi trândă-via somnului, și cu chemare sfântă împreună ne-ai chemat, ca și noaptea să înălțăm mâinile noastre, și să te mărturisim pe tine întru judecățile dreptății tale: primește rugăciunile noastre, cererile, mărturisirile, slujbele cele de noapte; și ne dăruiește, Dumnezeule, credință ne rușinată, nădejde tare, dragoste nefă-țarnică; binecuvântează intrările și ieșirile, faptele, lucrurile, cu-vintele, gândurile noastre; și ne dă nouă, să ajungem la înce-puturile zilei, lăudând, cântând, și binecuvântând bunătatea milei tale celei negrăite. — Că s-a binecuvântat preasfânt

numele tău, și s-a preamărit împărăția ta, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IX

Strălucește în inimile noastre, iubitorule de oameni Stăpâne, lumina cea nestricăcioasă a cunoștinței dumnezeirii tale, și deschide ochii minții noastre spre înțelegerea evanghelicelor tale propovăduiri: pune întru noi și frica fericitelor tale porunci, ca toate poftele trupului călcându-le, viața sufletească să petrecem, toate cele ce sunt spre bunăplăcerea ta gândind și făcând. — Că tu ești sfințirea și luminarea noastră, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea X

Doamne, Dumnezeuul nostru, cel ce prin pocăință, iertare ai dăruit oamenilor, și pildă a cunoașterii de păcate, și a mărturisirii, ne-ai arătat pocăința proorocului David spre iertare: însuți, Stăpâne, pe noi cei căzuți în multe și mari greșeli, miluiește-ne după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale curățește fărădelegile noastre. Că ție ți-am greșit, Doamne, celui ce știi și cele nearătate și ascunse ale inimilor oamenilor, și celui ce singur

ai putere, de a ierta păcatele; și inimă curată zidind întru noi, și cu spirit stăpânitor întărindu-ne, și bucuria mântuirii tale arătându-ne-o, nu ne lepăda de la fața ta: ci binevoiește, ca un bun și iubitor de oameni, până la suflarea noastră cea mai de pe urmă, să-ți aducem jertfă de dreptate, și prinos, întru sfintele tale altare.— Cu mila, și cu îndurărilor, și cu iubirea de oameni a unuia-născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XI

Dumnezeule Dumnezeul nostru, cel ce ai așezat puteri cuvântătoare și înțeleghătoare cu vrerea ta, pe tine te rugăm, și ție ne cucerim: primește preamărirea noastră, cea după putință, împreună cu a tuturor fapturilor tale, și ne răsplătește cu darurile cele bogate ale bunătății tale; că ție se pleacă tot genunchiul, al celor cerești, și al celor pământești, și al celor dedesubt, și toată suflarea și făptura laudă mărirea ta cea neajunsă; pentru că singur ești Dumnezeu adevărat și mult milostiv. — Că pe tine te laudă toate puterile cerești, și ție mărime înălțăm, Tatălui, și Fiului și Sfântului Spirit, acum, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XII

Lăudămu-te, cântăm, bine te cuvântăm, și mulțumim ție, Dumnezeuul părinților noștri, că ne-a trecut umbra nopții, și ne-ai arătat iarăși lumina zilei; ci ne rugăm bunătății tale: fii milostiv păcatelor noastre, și primește rugăciunea noastră, întru mare mila ta; că la tine scăpăm, la Dumnezeuul cel milostiv și atotputernic. Strălucește în inimile noastre soarele cel adevărat al dreptății tale; luminează mintea noastră, și simțurile toate le păzește, ca umblând ca ziua cu bunăcuviință pe calea poruncilor tale, să ajungem la viața cea veșnică — pentru că la tine este izvorul vieții — și să ne învrednicim a fi întru desfătarea luminii tale celei neapropiate. — Că tu ești Dumnezeuul nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Ectenia mare

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne îndură-Te, spre noi.*

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu biserici, și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfânt lăcașul acesta, și pentru cei ce cu credință, cu bună cucernicie, și cu frică de Dumnezeu intră într-însul, Domnului să ne rugăm.

Pentru Sfântul Părinte Papa (N), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (N), și pentru cinstita Preoțime, întru Hristos Diaconime, pentru tot Clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru autoritățile și oștirea țării noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru țara noastră, orașul (sau satul) acesta și pentru toate orașele și satele, și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Pentru bună liniștea aerului, și pentru înmulțirea roadelor pământului, și pentru timpuri de pace, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce călătoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, și pentru cei robiți, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoare, și pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstirea, și închinarea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Se cântă Dumnezeu este Domnul, cu stihurile, glas 4

**Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă;
bine este cuvântat, cel ce vine întru numele
Domnului.**

Stih 1. Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.

**Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă;
bine este cuvântat, cel ce vine întru numele
Domnului.**

Stih 2. Toate neamurile m-au împresurat, și întru numele Domnului le-am înfrânt.

**Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă;
bine este cuvântat, cel ce vine întru numele
Domnului.**

Stih 3. Nu voi muri, ci voi fi viu, și voi spune lucrurile Domnului.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; bine este cuvântat, cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 4. Piatra, pe care nu au socotit-o ziditorii, aceasta s-a făcut în capul unghiului: de la Domnul s-a făcut aceasta, și minunată este întru ochii noștri.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; bine este cuvântat, cel ce vine întru numele Domnului.

Apoi:

Troparul Praznicului, glas 4

Înălțatu-Te-ai întru mărire, Hristoase Dumnezeul nostru, bucurie făcând Ucenicilor cu făgăduința Sfântului Spirit; încredințându-se ei prin binecuvântare că Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Răscumpărătorul lumii.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **A**min.

Înălțatu-Te-ai întru mărire, Hristoase Dumnezeul nostru, bucurie făcând Ucenicilor cu făgăduința Sfântului Spirit; încredințându-se ei prin binecuvântare că Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Răscumpărătorul lumii.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Primul rând de Sedelne, glas 1

Îngerii mirându-se de suirea cea minunată și Ucenicii spăimântându-se de ridicarea cea înfricoșătoare, Te-ai înălțat întru mărire, ca un Dumnezeu, și porțile s-au deschis Ție, Mântuitorule. Pentru aceasta Puterile cerurilor se minunau, grăind: Mărire coborârii Tale, Mântuitorule! Mărire împărăției Tale! Mărire înălțării Tale, Unule, Iubitorule de oameni!

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Îngerii mirându-se de suirea cea minunată și Ucenicii spăimântându-se de ridicarea cea înfricoșătoare, Te-ai înălțat întru mărire, ca un Dumnezeu, și porțile s-au deschis Ție, Mântuitorule. Pentru aceasta Puterile cerurilor se minunau, grăind: Mărire coborârii Tale, Mântuitorule! Mărire împărăției Tale! Mărire înălțării Tale, Unule, Iubitorule de oameni!

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Al doilea rând de Sedelne, glas 3

Cuvântul, Cel mai-nainte de veci și, fără de început, îndumnezeind în chip tainic firea omenească, pe care a luat-o, astăzi S-a înălțat; îngerii, mergând înainte, Îl arătau Apostolilor pe Dânsul, înălțându-Se la ceruri cu mărire multă; iar ei, închinându-se Lui, ziceau: Mărire lui Dumnezeu, Celui ce S-a înălțat.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **A**min.

Cuvântul, Cel mai-nainte de veci și, fără de început, îndumnezeind în chip tainic firea omenească, pe care a luat-o, astăzi S-a înălțat; îngerii, mergând înainte, Îl arătau Apostolilor pe Dânsul, înălțându-Se la ceruri cu mărire multă; iar ei, închinându-se Lui, ziceau: Mărire lui Dumnezeu, Celui ce S-a înălțat.

Polieleul

Robii, robii Domnului

Robii, robii Domnului! Aliluia.

Lăudați numele Domnului, lăudați, robi, pe Domnul! Aliluia.

Cei ce stați în casa Domnului, în curțile casei Dumnezeului nostru.

Lăudați pe Domnul că este bun Domnul, cântați numelui Lui că este bun.

Că pe Iacob și-a ales sieși Domnul,

Pe Israel spre moștenire Lui.

Că eu am cunoscut că mare este Domnul,

Și Dumnezeul nostru peste toți dumnezeii.

Toate, câte a voit Domnul, a făcut,

În cer și pe pământ, în mări și în toate adâncurile.
Ridicând nori de la marginea pământului,
Fulgerele spre ploaie le-a făcut, cel ce scoate
vânturile din visteriile sale.

Cel ce a bătut cele întâi născute ale Egiptului, de la
om până la dobitoc,

Trmis-a semne și minuni în mijlocul tău, Egipte,
Lui Faraon și tuturor slujitorilor lui.

Cel ce a bătut neamuri multe și a ucis împărați
tari.

Pe Sion împăratul Amoreilor și pe Og împăratul
Basanului, și toate împărățiile lui Hanaan.

Și pământul lor l-a dat moștenire, moștenire lui
Israel poporului său.

Doamne, numele tău e în veac și pomenirea Ta în
neam și neam.

Că va judeca Domnul pe poporul Său și de robii
săi se va îndura.

Idolii neamurilor, argint sunt și aur, lucruri de
mâini omenești.

Gură au și nu vor grăi, ochi au și nu vor vedea.

Urechi au și nu vor auzi, că nu este suflare în gura
lor.

Asemenea lor să fie cei ce fac acestea, și toți cei ce
nădăjduiesc într-înșii.

Casa lui Israel, binecuvântați pe Domnul,

Casa lui Aron, binecuvântați pe Domnul,

Casa lui Levi, binecuvântați pe Domnul,

Cei ce vă temeți de Domnul, binecuvântați pe
Domnul,

Binecuvântat este Domnul din Sion,

Cel ce locuiește în Ierusalim.

Mărimurile Praznicului

Stih 1: Toate popoarele bateți din palme, strigați lui Dumnezeu cu glas de bucurie. (Ps. 46,1)

Mărimu-Te pe Tine, Dătătorule de viață, Hristoase, și cinstim dumnezeiasca Înălțare cu preacuratul Tău trup la ceruri.

Stih 2: Și S-a suit pe heruvimi și a zburat; zburat-a pe aripile vânturilor. (Ps. 17,12)

Pripeală: Înălțatu-S-a Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trâmbiță: Să mântuiască chipul lui Adam.

Stih 3: Ridicați, căpetenii, porțile voastre și vă ridicați porțile veșnice, și va intra Împăratul măririi. (Ps. 23,7)

Stih 4: Închinați-vă Lui toți îngerii Lui. (Ps. 96,8)

Stih 5: Înălță-Te, Doamne, întru tăria Ta. Cânta-vom și vom lauda puterile Tale. (Ps. 20,14)

Stih 6: Înălță-Te peste ceruri, Dumnezeule, și peste tot pământul mărire Ta. (Ps. 56,7)

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Mărire Ție, Treime Sfântă: Părinte, Cuvinte și Spirite Sfinte: mărire Ție, Dumnezeu.

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **Amin.**

Bucură-te, Marie, ceea ce ești cu har dăruită, Domnul este cu tine: și prin tine cu noi.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeu, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și

toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că S-a binecuvântat numele Tău și s-a preamărit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Sedealna după Polieleu, glas 5

Coborându-Te din cer la cele de pe pământ și împreună ridicând, ca un Dumnezeu, chipul lui Adam, care zăcea jos, în temnița iadului, l-ai ridicat la ceruri, Hristoase, cu înălțarea Ta, și împreună-șezător pe scaunul Părintelui Tău l-ai făcut, ca un milostiv și de oameni iubitor.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **A**min.

Coborându-Te din cer la cele de pe pământ și împreună ridicând, ca un Dumnezeu, chipul lui Adam, care zăcea jos, în temnița iadului, l-ai ridicat la ceruri, Hristoase, cu înălțarea Ta, și împreună-șezător pe scaunul Părintelui Tău l-ai făcut, ca un milostiv și de oameni iubitor.

Antifonul I al glasului 4

Din tinerețile mele multe patimi se luptă cu mine; ci Însuși mă sprijinește și mă mântuiește, Mântuitorul meu.

Cei ce urâți Sionul, rușinați veți fi de Domnul; că precum iarba de foc, așa veți fi uscați.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Prin Spiritul Sfânt tot sufletul viază și prin curăție se înalță, luminează-se prin Unimea Treimii, cu sfințenie de taină

Și acum și pururea și-n vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt izvorăsc râurile harului, care adapă toată făptura spre rodire de viață.

Preotul: Înțelepciune! Să luăm aminte.

Prochimen glas 4

Suitu-S-a Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trâmbiță. **(Ps. 46, 5)**

Stih: *Toate popoarele bateți din palme, strigați lui Dumnezeu cu glas de bucurie!* **(Ps. 46, 1)**

Suitu-S-a Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trâmbiță. **(Ps. 46, 5)**

Preotul: Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Preotul: Că sfânt ești Dumnezeu nostru și întru Sfinți Te odihnești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Se cântă Toată suflarea... pe glasul 5

Toată suflarea să laude pe Domnul. — Toată suflarea și toată făptura să laude numele Domnului. — Lăudați pe Dumnezeu întru Sfinții lui.

Apoi:

Preotul: Și pentru ca să ne învrednicim a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeu să-l rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi, (*de 3 ori.*)

Preotul: Înțelepciune, drepti să ascultăm Sfânta Evanghelie. Pace tuturor!

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Din Sfânta Evanghelie după Sfântul apostol și evanghelist Marcu, citire:

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Preotul: Să luăm aminte.

Evanghelia a III a a Învierii. Evanghelia după Marcu (16, 9-20)

În vremea aceea, după ce a înviat dimineața, în ziua cea dintâi a săptămânii, Isus S-a arătat întâi Măriei Magdalena, din care scosese șapte demoni. Ea, mergând, a vestit pe cei ce fuseseră cu Dânsul și care se tânguiau și plângeau. Iar ei, auzind că este viu și că a fost văzut de ea, n-au crezut. După aceea, S-a arătat în alt chip, la doi dintre ei, care mergeau pe drum, ducându-se la câmp. Și aceia, mergând, au vestit celorlalți, dar nici pe ei nu i-au crezut. La urmă, pe când cei unsprezece ședeau la masă, li S-a arătat și i-a muștră pentru necredința și împietrirea inimii lor, căci n-au crezut pe cei care-L văzuseră înviat. Și le-a zis: Mergeți în toată lumea și predicați Evanghelia la toată făptura! Cel ce va crede și se va boteza se va mântui, iar cel ce nu va crede se va osândi. Iar celor care vor crede, le vor urma minunile acestea: în numele Meu demoni vor izgoni, în limbi noi vor grăi, șerpi vor lua în mână și, chiar ceva dătător de moarte de vor bea, nu-i va vătăma; peste cei bolnavi își vor pune mâinile și se vor face sănătoși. Deci, Domnul Isus, după ce a vorbit cu ei, S-a înălțat la cer și a șezut de-a dreapta lui Dumnezeu. Iar ei, plecând, au predicat pretutindeni, și Domnul lucra împreună cu ei și întărea cuvântul prin minunile ce urmau. Amin.

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm sfântului Domn, lui Isus unuia celui fără de păcat. Crucii tale ne închinăm, Hristoase, și sfântă învierea ta o laudăm și o preamărim. Că tu ești Dumnezeu nostru: afară de tine pe altul nu știm, numele tău numim. Veniți toți credincioșii, să ne închinăm sfintei Învierii lui Hristos; că iată a venit, prin Cruce, bucurie în toată lumea. Totdeauna binecuvântând pe Domnul, laudăm Învierea lui: că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a stricat. (*o dată*)

Psalmul 50

Miluieste-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea.

Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu curățește-mă.

Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea.

Tie unuia am greșit și ce este rău înaintea Ta am făcut, Ca să te arăți drept întru cuvintele Tale și biruitor să ieși când te vor judeca.

Că iată întru fărădelegi am fost conceput
și în păcate m-a născut maica mea.

Că iată adevărul ai iubit;
cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale,
le-ai arătat mie.

Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți;
spăla-mă-vei și mai mult decât zăpada mă voi albi.
Auzului meu vei da bucurie și veselie;
bucura-se-vor oasele mele cele umilite.

Întoarce fața Ta de la păcatele mele
și toate fărădelegile mele șterge-le.
Inimă curată zidește intru mine, Dumnezeule
și Spirit drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale
mele.

Nu mă lepăda de la fața Ta
și Spiritul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.

Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale
și cu Spirit stăpânitor mă întărește.
Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale
și cei păcătoși la Tine se vor întoarce.

Mântuiește-mă de sânjiuri, Dumnezeule,

Dumnezeul mântuirii mele;
bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.

Doamne, buzele mele vei deschide
și gura mea va vesti lauda Ta.

Că de ai fi voit jertfă, ți-aș fi adus;
arderile de tot nu le vei binevoi.

Jertfa lui Dumnezeu: spirit umilit;
inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

Bine fă, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului,
și să se zidească zidurile Ierusalimului.

Atunci bineplăcute-Ți vor fi jertfa dreptății,
prinosul și arderile de tot;
atunci vor aduce pe altarul Tău viței.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Glas 2

Pentru rugăciunile Apostolilor Tăi, Milostive,
curățește mulțimea păcatelor noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de
Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea
păcatelor noastre.

Stih, glas 6

Miluieste-mă, Dumnezeule, după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale șterge fărădelegea mea.

Stihira idiomelă, glas 6

Astăzi, puterile cele de sus văzând firea noastră în ceruri, mirându-se de chipul cel minunat al suirii, nu pricepeau, zicând unele către altele: Cine este Acesta Care vine? Dar văzând pe Stăpânul lor cel adevărat, au poruncit să se ridice porțile cerești. Cu care împreună Te laudăm neîncetat pe Tine, Cel ce iarăși vei veni de acolo cu trupul, ca un Judecător al tuturor și Dumnezeu Atotputernic.

***Preotul:* Mântuiește, Dumnezeule, poporul tău și binecuvântează moștenirea ta; cercetează lumea ta cu milă și cu îndurări; înalță puterea creștinilor dreptcredincioși; și trimite peste noi milele tale cele bogate: pentru rugăciunile Preacuratei Doamnei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu mijlocirile cinstitelor cerești Puteri ale celor fără de trupuri, ale cinstitului mărit profet Înaintemergător și Botezător Ioan; ale sfinților măriți și întru tot laudați Apostoli; ale celor dintru sfinți Părinții**

noștri și ai lumii mari Dascăli și Ierarhi Vasile cel Mare, Grigore Teologul, și Ioan Gură-de-aur; și ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nicolae Arhiepiscopul de la Mira Licie, făcătorul de minuni, ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nichita al Remesianeii, apostolul românilor; ale sfinților măriți și bine învingători Martiri ale preacuvioșilor și de Dumnezeu purtători Părinților noștri; ale sfinților și dreptilor dumnezeiești părinți Ioachim și Ana și ale tuturor Sfinților, rugămu-te, mult milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoșii, care ne rugăm ție, și te îndură spre noi.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi — (*de 12 ori.*)

Preotul, cu glas înalt:

Cu mila, și cu îndurările, și cu iubirea de oameni a unuia născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

CANOANELE

Canonul I al Înălțării Domnului, glas 5
Canonul II al Înălțării Domnului, glas, 4
Catavasiile din Penticostar, glas 4

Canonul I
Cântarea I, glas 5
Irmos:

Mântuitorului Dumnezeu, Celui ce a călăuzit pe iudei prin mare, cu picioarele neudate, și a înecat pe Faraon, cu toată oastea, Aceluia singur să-I cântăm, că S-a preamărit.

Lui Hristos, Celui ce S-a înălțat întru mărire pe umerii Heruvimilor, și pe noi ne-a pus să ședem cu El de-a dreapta Tatălui, toate popoarele să-I cântăm cântare de biruință, că S-a preamărit.

Pe Hristos, Mijlocitorul între Dumnezeu și oameni, cetele îngerilor văzându-L cu trupul între cele de sus, se mirau și cu un glas îi cântau cântare de biruință.

Lui Dumnezeu Celui ce S-a arătat în Muntele Sinai și lui Moise, văzătorul de

Dumnezeu, i-a dat Legea. Celui ce S-a înălțat cu trupul din Muntele Măslinilor, Aceluia cu toții să-I cântăm, că S-a preamărit.

Preacurată Maica lui Dumnezeu, roagă neîncetat pe Dumnezeu, Cel ce S-a întrupat din tine și din sânurile Părintelui nu S-a depărtat, să mântuiască de toată primejdia pe cei ce i-a zidit.

Canonul II
Cântarea I, glas 4
Irmos:

Deschide-voi gura mea și se va umplea de Spirit, și cuvânt răspunde-voi Împărătesei Maici, și mă voi arăta luminat prăznuind, și voi cânta minunile ei, bucurându-mă.

Înviat-ai a treia zi, Cel ce din fire ești fără de moarte, și Te-ai arătat celor unsprezece și tuturor Ucenicilor, și Te-ai suit, Hristoase, la Tatăl, de nor fiind purtat, Făcătorule a toate.

David, cel de Dumnezeu insuflat, psălmuiind, grăiește în chip foarte lămurit: Suiu-S-a Domnul la cele cerești în strigare și în glas de trâmbiță, și la Părintele, începătorul luminilor, a venit.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

Lumea cea îmbătrânită în multe păcate, înnoind-o cu Patima și cu învierea Ta, Doamne, Te-ai suit, purtat fiind de nor, la cele cerești. Mărire Ție!

Și acum și pururea și-n vecii vecilor. Amin.

Pe Stăpânul tuturor L-ai născut, stăpână cu totul fără prihană, pe Cel ce a suferit patimă de bună voie și S-a suit la Părintele Său, pe Care nu L-a părăsit nici când a luat trup.

**Cântarea I a a Catavasiilor din Penticostar,
glas 4**

Cu dumnezeiescul nor fiind acoperit gângavul, a cuvântat despre Legea cea scrisă de Dumnezeu; că scuturând tina de pe ochii minții, vede pe Cel ce este și se luminează în cunoașterea Spiritului, lăudând cu dumnezeiești cântări.

**Canonul I
Cântarea III, glas 5
Irmos:**

Cu puterea Crucii Tale, Hristoase, întărește mintea mea, ca să laud și să preamăresc înălțarea Ta cea mântuitoare.

Suitu-Te-ai la Tatăl, Dătătorule de viață, Hristoase, și ne-ai înălțat pe noi, Iubitorule de oameni, cu negrăită milostivirea Ta.

Cetele îngerilor, Mântuitorule, văzând firea omenească suindu-se împreună cu Tine, mirându-se, neîncetat Te laudau pe Tine.

Cetele îngerilor se spăimântau Hristoase, văzându-Te pe Tine înălțându-Te cu trupul, și laudau sfântă înălțarea Ta.

Firea omenească, cea căzută prin stricăciune o ai ridicat, Hristoase, și cu suirea Ta ai înălțat-o, și împreună cu Tine pe noi ne-ai preamărit.

Roagă neîncetat, Curată, pe Cel ce a ieșit din coapsele tale, ca să izbăvească, din înșelăciunea diavolului, pe cei ce te laudă pe tine, Maica lui Dumnezeu.

Canonul II
Cântarea III, glas 4

Irmos:

Pe ai tăi cântăreți, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești izvor viu și îndestulat, care s-au împreunat ție ceată sufletească, întărește-i și, întru dumnezeiască mărirea ta, cununilor preamăririi învrednicește-i.

Puterile cele de jos ziceau celor de sus: Ridicați porțile cerești, că iată a venit Hristos, împăratul și Domnul, trup pământesc purtând!

Căutând, Hristoase, pe Adam cel amăgit de înșelăciunea șarpelui, când Te-ai îmbrăcat într-însul, Te-ai suit și ai șezut de-a dreapta Tatălui, ca Cel ce ești împreună pe scaun șezător, laudându-Te îngerii.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

Pământul prăznuiește și dănțuiește, și cerul se bucură astăzi de înălțarea Făcătorului făpturii, Cel ce cu voia Sa a unit, învederat, pe cele despărțite.

Și acum și pururea și-n vecii vecilor. Amin.

Ceea ce ai născut pe Biruitorul morții, pe unul Dumnezeu, Cel fără de moarte, Fecioară Maică preacurată, pe Acela roagă-L pururea să omoare patimile cele ce mă omoară pe mine, și să mă mântuiască.

Cântarea a 3-a a Catavasiilor din Penticostar, glas 4:

Rupt-a legăturile pântecelui celui sterp, și ocară cea greu de răbdat a celei bineroditoare, numai rugăciunea profetesei Ana de demult, a celei purtătoare de spirit umilit, către cel Atotputernic și Dumnezeuul cunoștințelor.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curată, preabinecuvântată, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și

toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești Dumnezeu nostru și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Sedealna, glas 8

Suindu-Te pe norii cerurilor și lăsând pace celor de pe pământ, Te-ai înălțat și ai șezut de-a dreapta Tatălui, ca Cel ce ești de o ființă cu Dânsul și cu Spiritul; că, deși Te-ai arătat în trup, ai rămas neschimbat. Pentru aceasta aștepți plinirea vremii, ca, venind pe pământ, să judeci toată lumea. Dreptule Judecător, Doamne, îndură-Te spre sufletele noastre, dăruind iertare de greșeli robilor Tăi, ca un Dumnezeu milostiv.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

Și acum și pururea și-n vecii vecilor. Amin.

Suindu-Te pe norii cerurilor și lăsând pace celor de pe pământ, Te-ai înălțat și ai șezut de-a dreapta Tatălui, ca Cel ce ești de o ființă cu Dânsul și cu Spiritul; că, deși Te-ai arătat în trup, ai

rămas neschimbat. Pentru aceasta aștepti plinirea vremii, ca, venind pe pământ, să judeci toată lumea. Dreptule Judecător, Doamne, îndură-Te spre sufletele noastre, dăruind iertare de greșeli robilor Tăi, ca un Dumnezeu milostiv.

Canonul I
Cântarea IV, glas 5

Irmos:

Auzit-am, Doamne, glasul puterii Crucii Tale, că Raiul s-a deschis printr-înșea, și am grăit: Mărire puterii Tale, Doamne!

Înălțatu-Te-ai întru mărire, împărate al îngerilor, ca să ne trimiți nouă pe Mângâietorul de la Tatăl. Pentru aceasta grăim: Mărire înălțării Tale, Hristoase!

Când S-a suit Mântuitorul, cu trupul, la Tatăl, s-au mirat de Dânsul oștile îngerilor și au grăit: Mărire înălțării Tale, Hristoase!

Puterile îngerilor grăiau către cele mai de sus: Ridicați porțile, lui Hristos, împăratului nostru; pe Care îl lăudăm împreună cu Tatăl și cu Spiritul.

Fecioara a născut și cele ale maicilor nu le-a cunoscut, ci Maică este, și fecioară a rămas; pe care laudând-o, grăim: Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu.

Canonul II
Cântarea IV, glas 4
Irmos:

Cel ce șade întru mărire pe scaunul Dumnezeirii, pe norul cel ușor a venit Isus, cel cu totul dumnezeiesc, prin Preacurata Fecioară și a mântuit pe cei ce strigă: Mărire puterii Tale, Hristoase!

Isus, Dătătorul de viață, luând pe cei pe care i-a iubit, S-a suit în Muntele Măslinilor și i-a binecuvântat; și pe nor, fiind purtat, la sânurile Tatălui a ajuns, pe care nicicum nu le-a părăsit.

Toată lumea cea văzută și cea nevăzută prăznuiește cu bucurie; îngerii și credincioșii saltă, laudând neîncetat înălțarea Celui care S-a unit cu noi, prin întrupare, pentru bunătate.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

Zdrobind stăpânirea morții, ca un Domn fără de moarte, ai dăruit tuturor nemurire,

Iubitorule de oameni; și Te-ai înălțat într-o mărire, privind la Tine cinstitii Tăi Ucenici, Isuse Atotputernice.

Și acum și pururea și-n vecii vecilor. Amin.

Fericit este pântecul tău, ceea ce ești cu totul fără prihană; că pe Cel ce a deșertat în chip minunat pântecul iadului, te-ai învrednicit a-L primi în chip de negrăit în tine; pe Care roagă-L să ne mântuiască pe noi, cei ce te laudăm pe tine.

Cântarea a 4-a a Catavasiilor din Penticostar, glas

4:

Împărate al împăraților, Unule dintru Unul singur, Cuvinte, Cel ce ai ieșit din Tatăl cel nepricinuit, pe Spiritul Tău cel adevărat, Cel întocmai puternic, Făcător de bine, L-ai trimis Apostolilor celor ce cântau: Mărire puterii Tale, Doamne.

Canonul I

Cântarea V, glas 5

Irmos:

Întâmpinându-Te de dimineață, grăim către Tine, Doamne: Mântuiește-ne pe noi, că Tu ești Dumnezeu nostru, afară de Tine pe altul nu știm.

Umplând toate de veselie, Milostive la Puterile cele de sus cu trupul Te-ai întors.

Puterile îngerilor, văzându-Te pe Tine înălțându-Te, grăiau: Ridicați porțile Împăratului nostru!

Apostolii, văzând pe Mântuitorul înălțându-Se, cu cutremur grăiau: Mărire Ție, Împăratului nostru!

Fecioară după naștere, te laudăm pe tine, Născătoare de Dumnezeu; că tu ai născut lumii cu trup, pe Dumnezeu-Cuvântul.

Canonul II
Cântarea V, glas 4
Irmos:

Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască mărirea ta; că tu, Fecioară nenuntită, ai avut în pântece pe Dumnezeu cel peste toate și ai născut pe Fiul cel fără de ani, Cel ce dăruiește pace tuturor celor ce te laudă.

Omorând moartea cu moartea Ta, Doamne, luând pe cei ce i-ai iubit, Te-ai suit în muntele cel sfânt al Măslinilor și de acolo Te-ai ridicat la Părintele Tău, Hristoase, de nori fiind purtat.

Minunată este Nașterea Ta, minunată este învierea Ta, minunată și înfricoșătoare este și dumnezeiasca Ta înălțare din munte, Dătătorule de viață! Pe care închipuind-o Ilie, în car cu foc s-a suit, laudându-Te pe Tine, Iubitorule de oameni.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

Îngerii grăiau către apostolii care priveau: Bărbați galileeni, pentru ce vă mirați de înălțarea Dătătorului de viață, Hristos? Acesta va veni iarăși pe pământ, să judece toată lumea, ca un prea drept Judecător.

Și acum și pururea și-n vecii vecilor. Amin.

Păzindu-te pe tine fecioară neîntinată și după naștere, Născătoare de Dumnezeu, Se suie Hristos la Tatăl, pe Care nu L-a părăsit, măcar că a luat din tine trup înțelegător și însuflețit, pentru mila cea negrăită.

Cântarea a 5-a a Catavasiilor din Penticostar, glas

4:

O, fii cu chipuri luminate ai Bisericii! Primiți curățire mântuitoare de păcate, roua Spiritului cea de foc insuflată. Că acum din Sion a ieșit Legea, harul Spiritului, Cel în chip de limbi de foc.

Canonul I
Cântarea VI, glas 5
Irmos:

Înconjuratu-m-a adâncul, mormânt s-a făcut mie chitul; iar eu am strigat către Tine, Iubitorule de oameni, și dreapta Ta m-a mântuit, Doamne.

Bucuratu-s-au apostolii de nădejdea Spiritului, văzând astăzi pe Făcătorul ridicându-Se în înălțime, și cu frică au grăit: Mărire Înălțării Tale!

Au stat înainte îngerii, Hristoase, grăind ucenicilor Tăi: Așa precum ați văzut pe Hristos suindu-Se cu trupul, tot așa va să vină iarăși, ca un drept Judecător al tuturor.

Când Te-au văzut pe Tine Puterile cerești, Mântuitorul nostru, cu trupul ridicându-Te în înălțime, grăiau, zicând: Mare este, Stăpâne, iubirea Ta de oameni!

Rug nears și munte, scară însuflețită și poartă cerească, după vrednicie te mărim pe tine, Marie prealăudată, podoaba dreptcredincioșilor.

Canonul II
Cântarea VI, glas 4
Irmos:

Înțelepții de Dumnezeu, care faceți acest praznic dumnezeiesc și cu totul prealăudat, al Maicii lui Dumnezeu, veniți să batem din mâini, mărink pe Dumnezeu, Cel ce s-a născut dintr-însa.

Să ne picure de sus norii bucurie netrecătoare! Că Hristos, pe nor fiind purtat ca pe heruvimi, la Părintele Său se suie astăzi.

Arătându-Te în înfățișarea trupului, pe cele mai înainte despărțite le-ai adunat într-una, Iubitorule de oameni; și Te-ai înălțat, îndurate, la cele cerești, privind-Te ucenicii Tăi.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

Pentru ce sunt înroșite hainele Celui ce S-a unit cu trupul cel materialnic? ziceau Sfinții îngeri, văzând pe Hristos purtând dumnezeieștile semne ale cinstitei Patimi.

Și acum și pururea și-n vecii vecilor. Amin.

Lăudăm, Fecioară, zămislirea; mărim și negrăită nașterea ta, prin care ne-am mântuit, curată, din stricăciune și din răutate și din temnița cea întunecată a iadului.

Cântarea a 6-a a Catavasiilor din Penticostar, glas

4:

Curățire și mântuire, Hristoase, Stăpâne, ne-ai strălucit nouă din Fecioara; că precum pe prorocul Iona, din pânțelele fiarei celei din mare întreg l-ai scos, așa să scoți din stricăciune pe Adam cel căzut, cu tot neamul.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție mărire înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Condac, glas 6

Plinind rânduiala cea pentru noi, și pe cele de pe pământ unindu-le cu cele cerești, Te-ai înălțat întru mărire, Hristoase Dumnezeuul nostru, de unde nicidecum nu Te-ai despărțit, ci ai rămas nedepărtat, grăind celor ce Te iubesc pe Tine: Eu sunt cu voi și nimeni împotriva voastră.

Icos

Pe cele pământești pe pământ lăsându-le și pe cele din țărână dându-le țărânii, veniți să ne trezim și să ne ridicăm ochii și cugetele la înălțime; să ne înălțăm, noi muritorii, privirile împreună cu simțirile spre porțile cerești; în Muntele Măslinilor să ne închipuim că suntem și că privim la Mântuitorul, Cel purtat pe nor; că de acolo S-a suit Domnul la ceruri, și acolo Iubitorul de dăruire a împărțit daruri Apostolilor Săi, mângâindu-i și întărindu-i pe dânșii ca un Părinte, povățuindu-i ca pe niște fii și zicând către

dânșii: Nu Mă voi despărți de voi; Eu sunt cu voi și nimeni împotriva voastră!

Sinaxar

În această zi, în joia săptămânii a șasea a paștilor, sărbătorim înălțarea Domnului Dumnezeuului și Mântuitorului nostru Isus Hristos.

Cel care te-ai înălțat în mărire, Hristoase, Dumnezeuul nostru, îndură-Te de noi. Amin.

Canonul I

Cântarea VII, glas 5

Irmos:

Cel ce ai mântuit în cuptorul cel cu foc pe tinerii cei ce înălțau cântare, bine ești cuvântat, Dumnezeuul părinților noștri!

Cel ce Te-ai înălțat pe nor de lumină și ai mântuit lumea, bine ești cuvântat, Dumnezeuul părinților noștri!

Pe umeri ridicând, Mântuitorule, firea cea rătăcită și înălțându-Te, o ai adus la Dumnezeu și Tatăl.

Cel ce Te-ai suit cu trupul la Părintele cel fără de trup, bine ești cuvântat, Dumnezeuul părinților noștri!

Firea noastră cea omorâtă prin păcat ridicând-o, ai dus-o la însuși Părintele Tău, Mântuitorule.

Cel ce Te-ai născut din Fecioara, pe care ai făcut-o să fie Născătoare de Dumnezeu, bine ești cuvântat, Dumnezeuul părinților noștri!

Canonul II
Cântarea VII, glas 4
Irmos:

Înțelepții lui Dumnezeu, făpturii nu s-au închinat, ci numai Făcătorului; și groaza focului bărbătește înfruntând-o, se bucurau, cântând: Prealăudate Dumnezeuul părinților noștri și Doamne, bine ești cuvântat.

Pe Tine, Doamne, Care ești lumină, un nor luminos Te-a ridicat, înălțându-Te de pe pământ, mai presus de cuget; și cetele cerești Te-au lăudat împreună cu Apostolii, zicând: Dumnezeule, bine ești cuvântat!

Să batem toți din palme, bucurându-ne de înălțarea lui Hristos și veseli să cântăm: Suitu-S-a Domnul în glas de trâmbiță, și a șezut de-a dreapta Tatălui, ca Cel ce este împreună pe scaun șezător în veci.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

Marele Moise, psălmuind odinioară, grăia: Să se închine îngerii cerești lui Hristos, Celui ce Se înalță, ca unui împărat al tuturor; Căruia-I cântăm: Doamne al părinților și Dumnezeule, bine ești cuvântat!

Și acum și pururea și-n vecii vecilor. Amin.

O, minune uimitoare! Cum ai încăput, ceea ce ești de Dumnezeu cu har dăruită, pe Dumnezeu cel neîncăput, Care cu trupul a sărăcit și S-a înălțat astăzi cu mărire multă la cele cerești și pe oameni i-a înviat?

**Cântarea a 7-a a Catavasiilor din
Penticostar, glas 4:**

Cu un glas a răsunat cântarea organelor, spre a cinsti pe idolul cel făcut din aur și

neînsuflețit. Iar harul cel purtător de lumină al Mângâietorului ne îndeamnă să strigăm cu evlavie: Treime una, deopotrivă puternică și fără de început, binecuvântată ești.

Canonul I
Cântarea VIII, glas 5

Irmos:

Pe Fiul și Dumnezeu, Cel ce S-a născut din Tatăl mai înainte de veci și în anii cei mai de pe urmă S-a întrupat din Maică-Fecioară, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L în toți vecii!

Pe Hristos, Dătătorul de viață, Cel ce în două firi la ceruri S-a înălțat cu mărire, și este împreună cu Tatăl șezător, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L în toți vecii!

Pe Tine, Cel ce ai mântuit făptura din robia idolească, și ai înfățișat-o liberă înaintea Părintelui Tău, Mântuitorule, Te lăudăm și Te preaînălțăm în toți vecii!

Pe Cel care cu coborârea Sa a biruit pe potrivnicul, și cu suirea Sa a înălțat pe om, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L în toți vecii!

Mai presus de heruvimi te-ai arătat, Născătoare de Dumnezeu, curată, purtând în pântecele tău pe Cel ce șade pe dâșii; pe Care noi oamenii, împreună cu cei fără de trupuri, îl preamărim în toți vecii!

Canonul II
Cântarea VIII, glas 4
Irmos:

Pe tinerii cei binecredincioși, în cuptor, nașterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum, fiind plinită, pe toată lumea ridică să cânte Ție: Pe Domnul, lucrurile, laudați-L și-L preainălțați întru toți vecii.

Arătat-u-s-au Apostolilor îngerii la înălțare și ziceau: Ce stați de priviți, mirându-vă? Acesta, Care Se suie la cele cerești, va să vină iarăși pe pământ, să judece pe oameni, fiind singur Judecător.

Să dăm mărire lui Dumnezeu și într-un glas de laudă să-I grăim, să cântăm, să dănuim și să batem din palme: Suitu-S-a Dumnezeu nostru de pe pământ la ceruri, îngerii și arhanghelii laudându-L pe Dânsul ca pe Stăpânul și Făcătorul tuturor.

**Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe
Spiritul Sfânt, Dumnezeu.**

Fost-a ridicată mai presus de îngerii firea noastră cea căzută de demult, și pe scaunul cel dumnezeiesc, mai presus de cuget a fost așezată. Veniți să prăznuim și să cântăm: Pe Domnul lăudați-L fapăturile Lui și-L preaînălțați în toți vecii!

Și acum și pururea și-n vecii vecilor. Amin.

Iată Fiul tău, Născătoare de Dumnezeu, prădând cu Crucea Sa moartea, a înviat a treia zi și arătându-Se Ucenicilor Săi, S-a suit la cele cerești; Aceluia și ție închinându-ne, vă laudăm și vă preamărim în toți vecii!

**Cântarea a 8-a a Catavasiilor din
Penticostar, glas 4:**

Stih: *Să laudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm Domnului cântându-I și preaînălțându-L în toți vecii.*

Dezleagă legăturile și răcorește văpaia, chipul cel în trei străluciri al dumnezeieștii Stăpâniri. Tinerii cântă și toată făptură cea zidită

binecuvintează pe Unul Mântuitorul și a toate Ziditorul, ca pe un Făcător de bine.

Preotul: Pe Născătoarea de Dumnezeu și Maica luminii în cântări cinstind-o, să o mărim!

Canonul I
Cântarea IX, glas 5

Irmos:

Pe Tine, Maica lui Dumnezeu, care mai presus de cuget și de cuvânt ai născut în chip de negrăit sub ani pe Cel fără de ani, credincioșii, cu un gând, te mărim.

Stih: Mărește, sufletul meu, pe Hristos, Dătătorul de viață, Cel ce S-a înălțat de pe pământ la cer.

Pe Tine, Mântuitorul lumii, Hristos-Dumnezeu, văzându-Te Apostolii înălțându-Te dumnezeiește, cu frică săltând, Te măreau.

Stih: Mărește, sufletul meu, pe Hristos, Dătătorul de viață, Cel ce S-a înălțat de pe pământ la cer.

Trupul Tău cel îndumnezeit, Hristoase, văzându-l îngerii în înălțime, îl arătau unii altora, zicând: Cu adevărat, Acesta este Dumnezeul nostru.

Stih: Mărește, sufletul meu, pe Hristos, Dătătorul de viață, Cel ce S-a înălțat de pe pământ la cer.

Cetele celor fără de trupuri văzându-Te pe Tine, Hristoase Dumnezeule, suindu-Te pe nori, strigau: Ridicați porțile, împăratului măririi!

Stih: Mărește, sufletul meu, pe Hristos, Dătătorul de viață, Cel ce S-a înălțat de pe pământ la cer.

Pe Tine Te mărim, Cel ce Te-ai coborât până la cele mai de jos ale pământului și ai mântuit pe om și cu suirea Ta l-ai înălțat.

Stih: Mărește, sufletul meu, pe Hristos, Dătătorul de viață, Cel ce S-a înălțat de pe pământ la cer.

Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, Maica lui Hristos Dumnezeu; că văzând astăzi pe cel ce L-ai născut, înălțându-Se de pe pământ, împreună cu îngerii L-ai mărit.

Canonul II
Cântarea IX, glas 4

Irmos:

Tot neamul creștinesc să salte, cu spiritul fiind luminat; și să prăznuiască firea minților

celor fără de trup, cinstind sfânta prăznuire a Maicii lui Dumnezeu, și să strige: Bucură-te, preafericită Născătoare de Dumnezeu, curate, pururea Fecioară!

Stih: Îngerii văzând suirea Stăpânului s-au mirat, cum S-a ridicat cu mărire de pe pământ la cele de sus.

O, darurile cele mai presus de pricepere! O, taină înfricoșătoare! Că Cel ce stăpânește toate, suindu-Se de pe pământ la cele cerești, a trimis ucenicilor pe Spiritul Sfânt, Care a luminat mințile lor și cu harul i-a făcut ca de foc.

Stih: Îngerii văzând suirea Stăpânului s-au mirat, cum S-a ridicat cu mărire de pe pământ la cele de sus.

Spus-a Domnul cetei ucenicilor: Voi să stați în Ierusalim și Eu vă voi trimite vouă alt Mângâietor, Care șade pe scaun împreună cu Tatăl, și este cinstit deopotrivă cu Mine, pe Care Mă vedeți înălțându-Mă și pe nor luminos fiind purtat.

Stih: Îngerii văzând suirea Stăpânului s-au mirat, cum S-a ridicat cu mărire de pe pământ la cele de sus.

Fost-a ridicată, cu strălucire, mai presus de ceruri, mărirea Celui ce S-a smerit în trup, iar cu șederea cea împreună cu Tatăl a fost cinstită firea noastră cea căzută. Să prăznuim și cu un glas să cântăm cu toții și să batem din palme, bucurându-ne.

Stih: Îngerii văzând suirea Stăpânului s-au mirat, cum S-a ridicat cu mărire de pe pământ la cele de sus.

Cel ce a strălucit Lumină din Lumină, din tine, ceea ce ești cu totul fără prihană, a răsărit și toată întunecimea păgânătății a risipit, și pe cei ce dormeau în noapte i-a luminat. Pentru aceasta toți, după datorie, pe tine fără încetare te fericiim în veci!

Cântarea a 9-a a Catavasiilor din Penticostar, glas 4:

Bucură-te, Împărăteasă-Maică, lauda fecioarelor! Că toată gura cea limpede bine-grăitoare, vorbind, nu te poate lăuda după cuviință; și orice minte e neputincioasă să priceapă nașterea ta. Pentru aceasta, cu un glas pe tine te mărim.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeu, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că pe Tine Te laudă toate Puterile cerești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Luminătoarea Praznicului, glas 2

Privind ucenicii la Tine, Te-ai înălțat, Hristoase, la Tatăl, împreună cu Dânsul șezând. Îngerii, înainte alergând, strigau: Ridicați porțile, ridicați! Că Împăratul S-a înălțat la mărirea cea începătoare de lumină.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Privind ucenicii la Tine, Te-ai înălțat, Hristoase, la Tatăl, împreună cu Dânsul șezând. Îngerii, înainte alergând, strigau: Ridicați porțile, ridicați! Că Împăratul S-a înălțat la mărirea cea începătoare de lumină.

La Laude

Stihirile Laudelor Praznicului din Penticostar, glas 1

Toată suflarea să laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați pe El întru cele înalte; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. (Psalm 148, 1)

Lăudați pe El toți îngerii Lui, Lăudați pe El toate puterile Lui; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. (Psalmul 148, 2)

Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea măririi Lui. (Psalm 150, 2)

Îngerește să prăznuim noi, cei din lume, cântând cântare lui Dumnezeu, Celui ce Se poartă pe scaunul măririi: Sfânt ești, Părinte ceresc! Sfânt ești, Cuvinte Cel împreună-veșnic! Sfânt ești și Spirite Preasfinte!

Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și în alăută. (Psalm 150, 3)

Îngerește să prăznuim noi, cei din lume, cântând cântare lui Dumnezeu, Celui ce Se poartă pe scaunul măririi: Sfânt ești, Părinte ceresc! Sfânt ești, Cuvinte Cel împreună-veșnic! Sfânt ești și Spirite Preasfinte!

Lăudați-L pe El în timpane și în horă, lăudați-L pe El în strune și în organe. (Psalm 150, 4)

Căpeteniile îngerilor privind cu mintea înălțarea cea minunată, Mântuitorule, nedumerindu-se, ziceau unii către alții: Ce priveliște este aceasta? Căci Cel ce Se vede este om la chip, dar ca un Dumnezeu Se suie cu trupul mai presus de ceruri.

Lăudați-L pe El în chimvale bine-răsunătoare; lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul. (Psalm 150, 5-6)

Galileenii privind la Tine, Cuvinte, înălțându-Te din Muntele Măslinilor cu trupul, auzeau pe îngeri grăind către dânșii: Ce stați

privind? Acesta va să vină iarăși cu trupul, așa precum L-ați văzut.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Glas 2

Născutu-Te-ai precum însuși ai voit; arătat-Te-ai, precum însuși ai socotit; pătimit-ai cu trupul, Dumnezeuul nostru; din morți ai înviat, călcând moartea; înălțatu-Te-ai în mărire, Cel ce pe toate le plinești; și ne-ai trimis pe dumnezeiescul Spirit, ca să laudăm și să mărim Dumnezeirea Ta.

***Preotul:* Mărire Ție, celui ce ne-ai arătat nouă lumina!**

Doxologia mare

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bună voire.
Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, ne închinăm Ție, Te mărim pe Tine: Îți mulțumim Ție, pentru mare mărirea Ta.

Doamne Împărate, Dumnezeule ceresc, Părinte atotținătorule: Doamne Fiule unule născut, Isuse Hristoase, și Spirite Sfinte.

Doamne Dumnezeu, Mielușelul lui Dumnezeu,
Fiul Părintelui, Cel ce ridici păcatul lumii,
miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii.
Primește rugăciunea noastră, Cel ce șezi de-a
dreapta Tatălui,
și te îndură spre noi.

Că Tu ești unul Sfânt, Tu ești unul Domn Isus
Hristos:

întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

În toate zilele bine Te voi cuvânta,
și voi lăuda numele Tău în veac, și în veacul
veacului,

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta,
fără de păcat a ne păzi.

Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeu Părinților
noștri,
și lăudat și preamărit este numele Tău în veci.
Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi,
precum am nădărduit și noi întru Tine.

Bine ești cuvântat, Doamne:
învață-mă îndreptările Tale. De 3 ori.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în
neam. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă
sufletul meu, că am greșit Ție.

Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă, să fac voia
Ta,

că Tu ești Dumnezeu meu.

Că la Tine este izvorul vieții,
întru lumina Ta vom vedea lumină.

Tinde mila Ta, celor ce Te cunosc pe Tine.

**Sfinte Dumnezeule... De 3 ori, cu 3 închinăciuni.
Mărire... Și acum... Sfinte fără de moarte,
îndură-Te spre noi.**

Troparul Praznicului, glas 4

Înălțatu-Te-ai în mărire, Hristoase
Dumnezeul nostru, bucurie făcând Ucenicilor cu
făgăduința Sfântului Spirit; încredințându-se ei
prin binecuvântare că Tu ești Fiul lui Dumnezeu,
Răscumpărătorul lumii.

*Apoi, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie a Sfântului Ioan
Gură de Aur.*

**Dacă după doxologia mare nu se intră în
Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, atunci
urmează ecteniile și Apolisul (dezlegarea
deplină).**

Preotul: Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare
mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru Sfântul Părinte
Papa (N.), pentru Preafericitul Părinte

Arhiepiscop (N.), pentru (Înalt) Preasfințit (Arhi) Episcopul nostru (N.) și pentru toți frații noștri cei întru Hristos.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru autoritățile și oștirea țării, pentru pacea, sănătatea și mântuirea lor.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru fericiții și pururea pomeniții ctitori ai sfintei Bisericii acesteia.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, ștergerea și iertarea păcatelor robilor lui Dumnezeu, frații sfintei Bisericii acesteia.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi

Preotul: Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri și fac bine în sfânta și preacinstita biserica aceasta, pentru cei ce trudes, pentru cei ce cântă și pentru poporul ce este de față și așteaptă de la Tine mare și multă milă.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți dreptcredincioșii creștini.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul, cu glas înalt:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție mărire Îți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Să plinim rugăciunile noastre cele de dimineață, Domnului.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeule, cu darul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Ziua toată desăvârșit sfântă, cu pace și fără de păcate, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Înger de pace, credincios călăuzitor, păzitor sufletelor și trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Cele bune și de folos sufletelor noastre, și pace lumii, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Cealaltă vreme a vieții noastre în pace, și întru pocăință a o săvârși, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără de patimă, ne rușinat, cu pace, și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Pe preasfânta, curata, Preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Dumnezeul milei și al îndurărilor și al iubirii de oameni ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Preotul: Pace tuturor.

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Capetele noastre Domnului să le plecăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Rugăciunea plecării capetelor

Doamne Sfinte, Care întru cele de sus locuiești și spre cei smeriți privești și, cu ochiul Tău cel a toate văzător, privești peste toată făptura, Ție am plecat cerbicea sufletului și trupului nostru și ne rugăm Ție, Sfinte al sfinților: Întinde mâna Ta cea nevăzută, din sfântul Tău locaș, și ne binecuvintează pe toți; și orice am greșit, cu voie sau fără de voie, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, iartă, dăruindu-ne bunătățile Tale cele din lume și cele mai presus de lume.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție ți se cuvine a ne milui și a ne mântui pe noi, Dumnezeu nostru, și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Apolisul (Dezlegarea deplină)

Preotul: Înțelepciune.

Poporul: Binecuvântează, Părinte.

Preotul: Cel ce este binecuvântat, Hristos, Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin. Întărește, Dumnezeule, sfânta și dreapta credință a cucernicilor și dreptcredincioșilor creștini, împreună cu sfântă biserica aceasta, în vecii vecilor.

Preotul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Poporul: Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Preotul: Mărire Ție, Hristoase Dumnezeu nostru, nădejdea noastră, mărire Ție.

Poporul: Mărire Tatălui și Fiului și Spiritului Sfânt și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Doamne, îndură-Te spre noi, *de 3 ori*. — Părinte, binecuvântează.

Doamne, îndură-Te spre noi, *de 3 ori*. — Părinte, binecuvântează.

Preotul: **C**el care întru mărire S-a înălțat de la noi la ceruri și a șezut de-a dreapta lui Dumnezeu-Tatăl, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Sale și ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, fiind și de oameni iubitor.

Poporul: **A**min

Preotul: **P**entru rugăciunile sfinților Părinților noștri, Doamne Isuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi.

Poporul: **A**min.